

การบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์
THE MANAGEMENT BASED ON THE PRINCIPLES OF BUDDHIST
GOVERNANCE ADMINISTRATIVE ORGANIZATION OF TRAPIANG TIA SUB-
DISTRICT, LAMDUAN DISTRICT, SURIN PROVINCE

พระมหามานะ ปิยภาณี¹, พระมหาวิจิต ธีรวโร², วรภุริ มูลสิน³ และวัลลภ สุรทศ⁴

Phramaha Mana Piyaphanee¹, Phramaha Wisit Dhirawangso²,

Worabhuri Moolsin³ and Wallop Suratos⁴

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์¹⁻⁴

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Surin Campus¹⁻⁴

E-mail: manasaisorn007@gmail.com¹

ได้รับบทความ: 24 ธันวาคม 2566; แก้ไขบทความ: 19 เมษายน 2568; ตอรับตีพิมพ์: 20 เมษายน 2568

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี คือการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ จากการแจกแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 12 รูป/คน และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท นำเสนอเป็นความเรียงประกอบตารางแจกแจงความถี่ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 378 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ระดับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย จำแนกตามเพศ และรายได้ต่อเดือน พบว่าไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธ

สมมติฐานการวิจัย เมื่อจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ พบว่า แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

แนวทางการบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ พบว่า 1) ด้านการประชุมเป็นนิตย องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย ควรหมั่นประชุมกันเป็นประจำสม่ำเสมอ 2) ด้านการพร้อมเพียงกันประชุม องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย ควรมีพร้อมเพียงกันประชุม ควรออกกฎเกณฑ์ข้อบังคับสำหรับการเข้าประชุมอย่างชัดเจน 3) ด้านการไม่บัญญัติหรือไม่ล้มเลิกข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย ควรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือความเป็นมาที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ยึดถือปฏิบัติอยู่ 4) ด้านการเชื้อฟุ้งผู้บังคับบัญชาขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย ควรมีการทบทวนพัฒนาด้านจริยธรรม คุณธรรม เพื่อเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างกันให้เกิดขึ้น 5) ด้านการให้เกียรติและคุ้มครองสิทธิสตรี องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย ควรจัดสรรสิทธิประโยชน์ ตำแหน่งงานต่าง ๆ ภายในองค์กรอย่างทัดเทียมทั่วถึง 5) ด้านการส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย ควรริเริ่มเพิ่มเติมถึงการให้ความเคารพสักการะ นับถือ บูชาเจดีย์สถาน โบราณสถานของชุมชน โดยการส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น 7) ด้านการอารักขา บำรุง คุ้มครอง ปกป้อง อันชอบธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย ควรตระหนักเป็นอย่างยิ่งในการจัดการให้ความอารักขา บำรุง คุ้มครอง อันชอบธรรม แก่บรรพชิต ผู้ทรงศีลทรงธรรมอันบริสุทธิ์

คำสำคัญ: การบริหารงาน, หลักพุทธธรรมาภิบาล, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The objectives of this thesis were to; 1) To study the level of administration of the administrative organization Trapiang -Tia Subdistrict, Lamduan District, Surin Province, 2) to study comparison of the administration of the administrative organization Trapiang -Tia Subdistrict, Lamduan District, Surin Province, 3) propose guidelines the administration according to the principles of Buddhist good governance of the administrative organization Trapiang -Tia Subdistrict, Lamduan District, Surin Province. The methodology used in the research was a combination of quantitative and exploratory methods and included a sample group of 378 people in in the area of administrative organization Trapiang-Tia Subdistrict, Lamduan District, Surin Province.

The research findings indicate that:

The study of the administrative level of Trapiang Tia Subdistrict Administrative Organization, Lamduan District, Surin Province, found that, overall, it was at a high level.

From a comparative study of public opinions on the management of Trapiang Tia Sub-District Administration Organization, categorised by gender and monthly income, it was found that there were no significant differences. Thus, the research hypothesis is rejected. However, when categorized by age, level of education, and occupation, significant differences were found, leading to the acceptance of the research hypothesis.

The guidelines for management according to the principles of the Trapiang Tia Sub-District Administration Organization, Lamduan District, Surin Province Thailand, were as follows: yield the following results: Regular Meetings: Trapiang Tia Subdistrict Administrative Organization should conduct regular and consistent meetings. Unity in Meetings: The organization should ensure full participation in meetings and establish clear rules and regulations for attendance. Preservation of Rules and Regulations: The organization should foster understanding of existing regulations, laws, and traditions that it adheres to Obedience to Superiors: There should be a review and improvement of ethical and moral standards to foster good interpersonal relationships. Respect and Protection of Women's Rights: The organization should ensure equal distribution of rights, benefits, and positions within the organization. Promotion and Preservation of Culture: The organization should emphasize respect for and preservation of sacred sites, historical landmarks, and local traditions to promote and maintain cultural heritage. Protection and Support of the Righteous: The organization must prioritize the protection of monks and virtuous individuals, ensuring their safety and well-being.

Keywords: Management, Buddhist Ethics and Morality, Sub-district Administration Organization

บทนำ

การบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล จะทำให้ระบบราชการมีลักษณะสำคัญตามหลักธรรมาภิบาล เป็นระบบราชการที่มีความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูล มีความสุจริตเที่ยงธรรม และมีการบริหารงานที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง มุ่งประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลักสำคัญ หน่วยงานภาครัฐจะต้องส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในผลลัพธ์อันปลายของระบบการบริหารงานในภาครัฐที่มุ่งเน้นระบบการมีส่วนร่วมในระบบเปิด โดยเปิดโอกาสให้ฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ สื่อสารมวลชน องค์กรระหว่างประเทศ และประชาชนได้มีส่วนร่วมกันทำงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อทำให้เกิดเครือข่ายการทำงานที่มีประสิทธิผลและนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ อันจะเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามหลักการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลนั้นจะช่วยในการทำลายรากฐานในด้านการทุจริตคอร์รัปชันที่กำลังแผ่ขยายลงสู่ชุมชนในวงกว้าง และยังเป็นการวางรากฐานสังคมประชาธิปไตยในอนาคต ลักษณะการบริหารงานดังกล่าวข้างต้นได้สร้างปัญหาให้กับการปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถจัดมาเป็นกลุ่มปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เป็นขบวนการหรือขั้นตอนในการทำงานหรือกิจกรรมใด ๆ ที่จัดขึ้นในหน่วยงาน โดยเริ่มต้นจากงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบของแต่ละคน งานที่ได้รับคำสั่งให้ทำหรืองานที่ร่วมกันทำจะต้องเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล (องค์ความรู้กฎหมาย: รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2564) เคารพและปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ แบบแผนและกฎหมายต่าง ๆ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา ร่วมมือร่วมใจทำงานร่วมกันให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทำให้ดีและถูกต้อง ถ้าผิดพลาดบกพร่องต้องร่วมมือร่วมใจช่วยกันแก้ไข และ ทบทวนปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าต่อผลงานให้มากที่สุด

องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง มีแผนและโครงการในการดำเนินงานต่าง ๆ มีภาระหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นสังคม มีการกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายและคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุในอนาคตข้างหน้า มีประชากรส่วนใหญ่ที่นับถือศาสนาพุทธ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยยึดแนวทางวิถีชีวิตตามแบบพุทธ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ความคาดหวังในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่ และมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดี และสนองตามนโยบายของรัฐบาล (ฝ่ายนโยบายและแผน: องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย, 2566)

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตียควรศึกษานำหลักการบริหารที่นอกเหนือจากหลักสากลทั่วไปนั่นก็คือ หลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาสนับสนุนในการบริหารงานเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว นั่นคือ หลักอปริหานิยธรรม เพราะหลักอปริหานิยธรรมเป็นหลักการบริหารที่มี

เทคนิคในการดำรงรักษาสถาบันหรือองค์การให้เจริญรุ่งเรือง ไม่ไปสู่ความเสื่อมถอย ซึ่งใช้ได้ทั้งทางโลกและทางธรรมในทุกระดับ เป็นหลักธรรมที่ถือว่าเป็นหลักธรรมมาภิบาลในทางพระพุทธศาสนาที่ทันสมัยอยู่เสมอ และเมื่อนำหลักนี้มาช่วยในการบริหารแล้วอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ประชาชนได้สัมผัสถึงวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ว่า “ตำบลตระเปียงเตียนน่าอยู่ เคียงคู่ธรรมมาภิบาล บริหารจัดการโปร่งใส ใส่ใจความต้องการท้องถิ่น”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตียน อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตียน อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อนำเสนอการบริหารงานตามหลักอปริหานิยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตียน อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

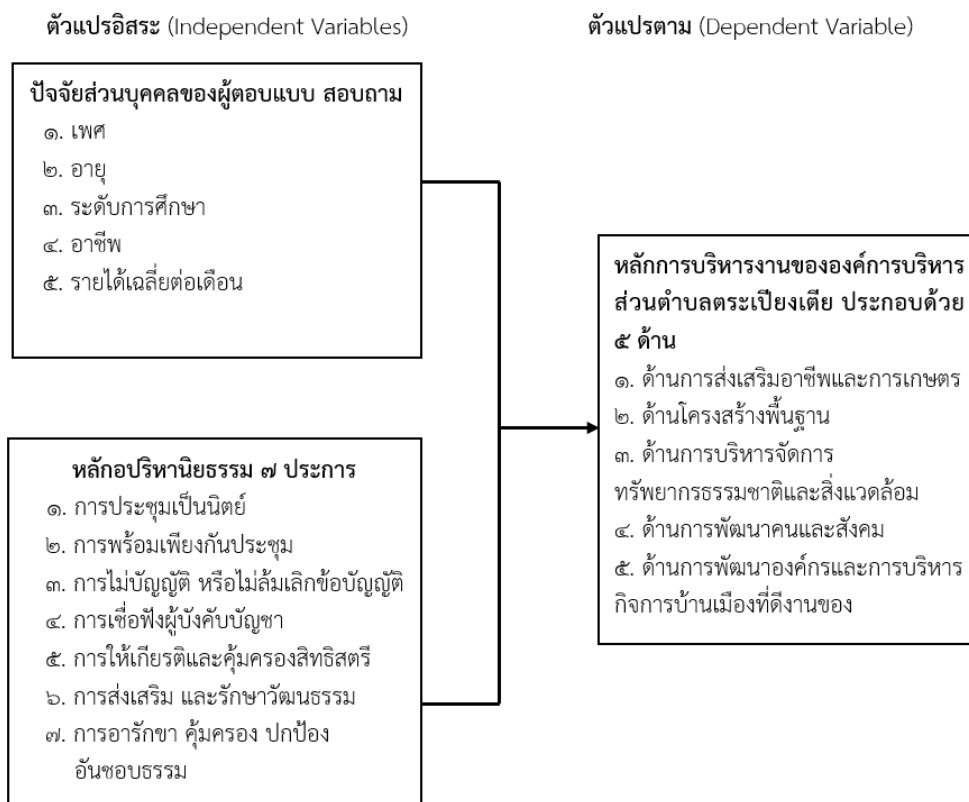
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารงานตามหลักพุทธธรรมมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตียน อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์” ผู้วิจัยได้วางกรอบในการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี ดังต่อไปนี้

1. หลักอปริหานิยธรรม 7
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงาน
3. แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมมาภิบาล
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่อง “การบริหารงานตามหลักพุทธธรรมมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตียน อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์” จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมมาภิบาล โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mix Research) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การสัมภาษณ์ กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

1) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามหลักการลิเคิร์ต (Likert) (ชุดีระบอบ และคณะ, 2552)

2. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

3. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. นำเสนอร่างแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

6. นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability)

7. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง และนำไปแจกกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

9. รวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์

2) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

2. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน 5 คน

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลระเปียงเตีย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามประชาชนที่อยู่ในพื้นที่การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลระเปียงเตีย อำเภอลำตวน จังหวัดสุรินทร์

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูล โดยนำแบบสอบถาม จำนวน 377 ฉบับ โดยแจกกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลระเปียงเตีย อำเภอลำตวน จังหวัดสุรินทร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (Statistical Software) เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องแม่นยำ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

4.1. การวิเคราะห์เชิงสถิติพรรณนา (Descriptive Analysis) ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายถึงข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลระเปียงเตี้ย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ เกณฑ์ที่ใช้แปลผลขอคำถามที่ได้จากการประเมินผล ดังนี้

ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51– 5.00	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

4.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลระเปียงเตี้ย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้น และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.)

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Question) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบทนำเสนอเป็นความเรียงประกอบตาราง โดยการแจกแจงความถี่ของผู้ตอบคำถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององคการบริหารสวนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$ S.D. = 0.488) เมื่อพิจารณาเป็นรายดาน ดานที่มีคาเฉลี่ยสูงสุดคือ ดานการพัฒนาองคกรและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ($\bar{X} = 4.03$ S.D. = 0.500) รองลงมาคือ ดานการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาล: หลักการบริหารนิยธรรม ($\bar{X} = 3.98$ S.D. = 0.460) ดานการส่งเสริมอาชีพและการเกษตร ($\bar{X} = 3.99$ S.D. = 0.420) ดานโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.98$ S.D. = 0.480) ดานการพัฒนาคนและสังคม ($\bar{X} = 3.97$ S.D. = 0.530) และดานการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม ($\bar{X} = 3.94$ S.D. = 0.540) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดทุกดาน เรียงตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององคการบริหารสวนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้

ประชาชนที่มีเพศตางกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององคการบริหารสวนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม ไมแตกตางกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีอายุตางกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององคการบริหารสวนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม แตกตางกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีการศึกษาตางกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององคการบริหารสวนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม แตกตางกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีอาชีพตางกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององคการบริหารสวนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม แตกตางกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีรายได้ตอเดือนตางกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององคการบริหารสวนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม ไมแตกตาง จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. การบริหารงานตามหลักการบริหารนิยธรรมขององคการบริหารสวนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยการนำหลักธรรมบริหารนิยธรรม มาประยุกต์บูรณาการใช้ร่วมกับหลักบริหารขององคการบริหารสวนตำบลตระเปียงเตีย พบว่า 1) ดานการประชุมเป็นนิตย ควรหมั่นประชุมกันเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยทำงานร่วมกันของคนในองคกร ตัวแทนชุมชน ตัวแทนสวนราชการตาง ๆ ในเขตพื้นที่ตำบลที่รับผิดชอบ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 2) ดานการพร้อมเพียงกัน

ประชุม ควรพร้อมเพรียงกันประชุม ควรออกกฎเกณฑ์ข้อบังคับสำหรับการเข้าประชุมอย่างชัดเจน การทะเบียนลงชื่อของผู้เข้าประชุม/เลิกประชุมทุกครั้ง จัดเตรียมเจ้าหน้าที่คอยดูแลอำนวยความสะดวก และตรวจสอบการประชุมทุกครั้ง 3) ด้านการไม่บัญญัติหรือไม่ล้มเลิกข้อบัญญัติ ควรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือความเป็นมาที่ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ยึดถือปฏิบัติอยู่ ให้แก่บุคลากรภายในองค์กรและภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะได้มีความรู้ความเข้าใจ ได้รับข้อมูลข่าวสารกันอย่างทั่วถึง 4) ด้านการเชื้อฟังผู้บังคับบัญชา ควรมีการทบทวนพัฒนา ด้านจริยธรรม คุณธรรม เพื่อเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างกันให้เกิดขึ้น 5) ด้านการให้เกียรติ และคุ้มครองสิทธิสตรี ควรจัดสรรสิทธิประโยชน์ ตำแหน่งงานต่าง ๆ ภายในองค์กรอย่างทัดเทียมทั่วถึง 6) ด้านการส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรม ควรริเริ่มเพิ่มเติมถึงการให้ความเคารพสักการะ นับถือ บูชาเจดีย์สถาน โบราณสถานของชุมชน โดยการส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น 7) ด้านการอารักขา บำรุง คุ้มครอง ปกป้อง อันชอบธรรม ควรตระหนักเป็นอย่างยิ่ง ในการจัดการให้ความอารักขา บำรุง คุ้มครอง อันชอบธรรม แก่บรรพชิต ผู้ทรงศีลทรงธรรมอันบริสุทธิ์ ควรสักการะยิ่งแก่บรรพชิต ผู้ทรงศีล พระอรหันต์ทั้งหลายนั้น ถือได้ว่าเป็นการทำนุบำรุง ปกป้อง คุ้มครองผู้สืบทอดทางพุทธศาสนา รักษาพระพุทธศาสนาให้ยืนยาวมั่นคงสืบไป

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์” สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

ระดับการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ พบว่า 1) ด้านการส่งเสริมอาชีพและการเกษตร 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ด้านการพัฒนาคนและสังคม 5) ด้านการพัฒนาองค์กรและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาล : หลักอปริหานิยธรรม พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทักสิน ประชามอญ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ” ผลการวิจัย พบว่า การประยุกต์หลักพุทธธรรมที่เสริมสร้างการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งในด้านการตัดสินใจ ด้านปฏิบัติการ ด้านการรับผลประโยชน์ และด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก สามารถนำไปสู่การพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดความเข้มแข็ง จนกระทั่งบุคลากรภาครัฐและประชาชนเกิดทักษะในการใช้เครื่องมือสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลผล (จากแบบสอบถาม) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เพื่อนำไปสู่การตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 5 ด้าน ซึ่งผลการวิจัยสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

1) สมมติฐานที่ 1 จำแนกตามเพศ พบว่าไม่แตกต่างกัน ($t = 0.443$, $Sig. = 0.658$) ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

2) สมมติฐานที่ 2 จำแนกตามอายุ พบว่า แตกต่างกัน ($F=5.221$, $Sig.=0.000$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3) สมมติฐานที่ 3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แตกต่างกัน ($F=6.900$ $Sig.=0.000$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

4) สมมติฐานที่ 4 จำแนกตามอาชีพ พบว่า แตกต่างกัน ($F=6.490$, $Sig.= 0.000$) ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

5) สมมติฐานที่ 5 จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า แตกต่างกัน ($F=7.355$, $Sig.=0.000$) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสุธรรมพัชรนิวิฐ (ญาณเดช สุตตธมโม, 2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลแนวพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วน ตำบลปากช่อง อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบูรณ์” ผลการวิจัยพบว่า 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล แนวพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลปากช่อง อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับ การศึกษา และรายได้ ต่างกัน เพศ อาชีพ ไม่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลแนวพุทธธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลปากช่อง อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

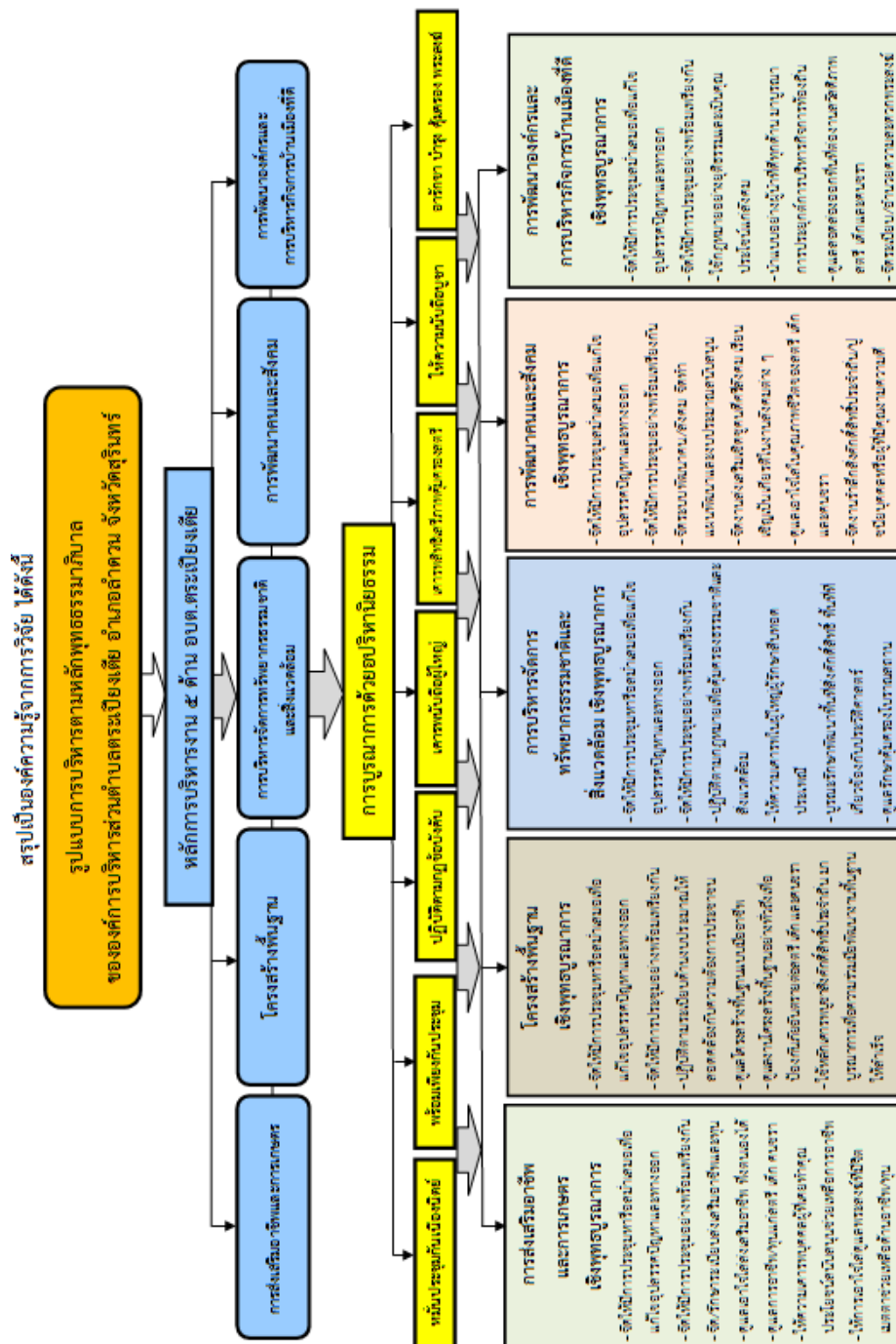
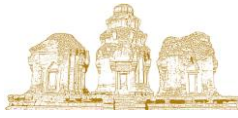
การบริหารงานตามหลักการบริหารนิยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาล ด้วยหลักการบริหารนิยธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย จัดให้มีการประชุมบ่อยครั้ง อย่างสม่ำเสมอ แต่การจัดสรรเวลาในแต่ละหัวข้อควรสอดคล้องกัน การพบปะปรึกษาหารือกันในกิจการงานต่าง ๆ การแก้ปัญหาในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเป็นไปด้วยดี มีการยอมรับในเหตุผลที่ถูกต้อง ที่เป็นประโยชน์สร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน และหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ร่วมกัน และหมั่นเพียรทำการ SWOT เพื่อการปรับปรุงแก้ไขด้านการประชุมให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปลัดสุระ ญาณธโร (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง

“รูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบลในจังหวัดสุรินทร์” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมตามหลักอปริหานิยธรรมของเทศบาลตำบลในจังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านการมีอิสระในการปฏิบัติงาน มีระดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน ด้านความผูกพัน และที่อยู่ในระดับสุดท้ายคือด้านการไว้วางใจกัน แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมและหลักธรรมที่ใช้ในการบริหารงาน ได้แก่ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมมี ๔ ด้าน คือ ๑. ด้านการไว้วางใจกัน ๒. ด้านความผูกพัน ๓. ด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน ๔. ด้านการมีอิสระในการปฏิบัติงาน ประยุกต์ใช้กับหลักอปริหานิยธรรม ๗ ประการ ได้แก่ ๑. ด้านหมั่นประชุมเป็นเนืองนิตย์ ๒. ด้านพร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม ด้านการไม่บัญญัติหรือไม่ล้มเลิกข้อบัญญัติตามอำเภอใจ ๔. ด้านการเคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ๕. ด้านการให้เกียรติและคุ้มครองสิทธิสตรี ๖. ด้านการส่งเสริม และรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ๗. ด้านการอารักขา คุ้มครอง ปกป้องอันชอบธรรม

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

การบูรณาการหลักธรรมอปริหานิยธรรมกับหลักบริหารจัดการ 5 ด้านของ องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย สรุปเป็นองค์ความรู้จากการวิจัยเป็นแผนภูมิ ได้ดังนี้

ภาพที่ 1: องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากแผนภูมิดังกล่าวข้างต้น องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยออกมาเป็นรูปแบบ เพื่อสามารถที่จะนำมาเป็นแนวทางในการบริหารงานตามหลักพุทธธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วน ตำบล ตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ต่อไป อธิบายโดยสังเขปได้ดังนี้

1. การส่งเสริมอาชีพและการเกษตรเชิงพุทธบูรณาการ โดย องค์การบริหารส่วนตำบล ตระเปียงเตีย จะต้องหมั่นจัดให้มีการประชุมในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การประชุมภาคีรัฐ/สภาท้องถิ่น ที่มีสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลข้าราชการ พนักงาน และการประชุมที่มีภาคประชาชนร่วมด้วย จัดให้มีการประชุมกันอย่างพร้อมเพรียง เพื่อหารือในประเด็นการส่งเสริมอาชีพและการเกษตร จัดทำนโยบายสนับสนุนการส่งเสริมอาชีพ จัดทำงบประมาณรองรับตามความต้องการของประชาชน หรือเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จากการข้อร้องเรียน/ร้องทุกข์ของประชาชน จากการสำรวจตรวจตราของ องค์การบริหารส่วนตำบลเอง ดำเนินการลงมือปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่น ไว้วางใจว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นที่พึ่งได้ การหารื้อมุ่งเน้นการส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ การส่งเสริมด้านเกษตรกรรม พร้อมทั้งเอาใจใส่ดูแลในอาชีพของสตรี เด็ก และคนชรา การให้ความสำคัญต่อผู้ร่วมสนับสนุนการส่งเสริมอาชีพ เช่น ผู้ใหญ่ใจดี ผู้มีอุปการคุณ รวมทั้งพระสงฆ์ผู้มีจิตอาสาเมตตา สนับสนุนทุนช่วยเหลือแก่ชาวบ้าน/ชุมชน/สตรี เด็ก คนชรา

2. ด้านโครงสร้างพื้นฐานเชิงพุทธบูรณาการ โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) หมายถึง สิ่งปลูกสร้างและระบบพื้นฐานที่รองรับการขยายตัวของชุมชนที่มาพร้อมกับ ระบบ สาธารณูปโภค (ด้านน้ำประปา บำบัดน้ำเสีย ไฟฟ้า กำจัดขยะ) ระบบขนส่ง (ถนน ทางรถไฟ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน ระบบท่อ) และ ระบบการสื่อสาร (เครือข่ายโทรศัพท์ สัญญาณอินเทอร์เน็ต) เป็นต้น นอกจากนี้คำว่า โครงสร้างพื้นฐาน มักถูกใช้ในความหมายที่รองรับการใช้งานของประชาชน เช่น ถนน ระบบประปา ระบบน้ำทิ้ง ระบบไฟฟ้า และ ระบบสื่อสาร องค์การบริหารส่วนตำบลตะเปียงเตีย ต้องจัดให้มีการประชุมภายในองค์กรเพื่อทบทวนนโยบายสาธารณะ ทบทวนการจัดสรรงบประมาณ ให้สอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นจากสภาพปัญหาที่ปรากฏหรือจากในพื้นที่เยี่ยม ราษฎร ดำเนินการอย่างมีอาชีพในการจัดสรรงบประมาณโดยไม่ชักช้า รวมทั้งจัดตั้งงบประมาณครั้งต่อไปจากปัญหาที่เพิ่งเกิดขึ้นจากท้องถิ่น ดูแลเอาใจใส่การคมนาคม ไฟส่องสว่างในที่สาธารณะที่เป็น จุดอ่อนอันตรายอันอาจเกิดแก่สตรี เด็ก คนชรา และพระภิกษุสงฆ์ได้ ตลอดจนใช้หลักเคารพบูชาสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ประจำถิ่น มาใช้บูรณาการเพื่อความร่วมมือสนับสนุนพัฒนางานพื้นฐานให้สำเร็จ

3. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเชิงพุทธบูรณาการ องค์การบริหารส่วนตำบลตะเปียงเตีย จัดให้มีการประชุมหารือสม่ำเสมอเพื่อแก้ไขอุปสรรคปัญหาและ ทางออก ใช้กลยุทธ์จัดให้มีการประชุมอย่างพร้อมเพรียงกันทั้งภาคีรัฐเอง และการประชุมที่ภาค ประชาชนมีส่วนร่วม พิจารณาทบทวน/การบังคับใช้อย่างจริงจังถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้พ้นภัยจากการถูกทำลายจากภัยธรรมชาติ

หรือจากฝีมือมนุษย์ การให้ความมือให้ความเคารพแก่ผู้ใหญ่อุ้รักษาสืบทอดประเพณีประจำท้องถิ่นที่มีนโยบายปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบูรณะรักษาพัฒนาพื้นที่ในที่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ ดูแลรักษาคุ่มครองโบราณสถาน วัดเก่าโบราณ เป็นต้น

4. ด้านการพัฒนาคนและสังคมเชิงพุทธบูรณาการ องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย ต้องเน้นจัดให้มีการประชุมสม่ำเสมออย่างพร้อมเพรียงกัน เพื่อแก้ไขอุปสรรคปัญหาและทางออก การพิจารณาทบทวนในด้านการพัฒนาบุคลากร ที่มีกระบวนการ สรรหา คัดสรร พัฒนา และธำรงรักษา เพื่อผลิตบุคลากรภายในองค์กร องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีคุณภาพ ได้บุคลากรที่ตรงเหมาะสมกับงานที่มอบหมาย การจัดทำแผนพัฒนาชุมชนและจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้ทั่วถึง เพื่อการพัฒนาสังคมตำบลตระเปียงเตีย ให้เป็นสังคมที่อบอุ่นน่าอยู่ มีความสุขอยู่ดีกินดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน โดยเฉพาะสตรี เด็ก คนชราและพระภิกษุสงฆ์ ควรจัดงานส่งเสริมเชิดชูคนดีศรีสังคมเพื่อเป็นการให้เกียรติให้กำลังใจแก่ผู้ทำดีเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม รวมทั้งเรียนเชิญไปเป็นเกียรติในงานสังคมต่าง ๆ ตลอดจนการจัดให้มีงานรำลึกของสิ่งศักดิ์สิทธิ์เคารพบูชาประจำถิ่น/ปูชนียบุคคลหรือผู้ที่มีคุณงามความดี

5. ด้านการพัฒนาองค์กรและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเชิงพุทธบูรณาการ องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย ควรพิจารณาจัดให้มีการประชุมสม่ำเสมอด้วยความพร้อมเพรียง พิจารณาทบทวนถึงแผนพัฒนาองค์กร โดยต้องเริ่มจากการพัฒนาบุคลากรก่อน แล้วทบทวนในระบบการบริหารจัดการภายใน ทำการปรับเปลี่ยนระบบสนับสนุนการทำงาน เช่น ด้านไอที/คอมพิวเตอร์ ให้มีความทันสมัย รวดเร็ว ประหยัด เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารด้วยธรรมาภิบาล เป็นการบริหารจัดการที่ดี โดยยึดหลักพื้นฐาน 6 ประการ คือ 1.หลักนิติธรรม 2.หลักคุณธรรม 3.หลักความโปร่งใส 4.หลักการมีส่วนร่วม 5.หลักความรับผิดชอบ 6.หลักความคุ้มค่า จึงควรทบทวนการบริหาร การใช้กฎหมายอย่างยุติธรรมและเป็นคุณประโยชน์แก่สังคม ทั้งนี้ 1. เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน 2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ 3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ 4. ไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น 5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ 6. ประชาชนได้รับความอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ 7. มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ การนำแบบอย่างผู้นำที่ดีทุกด้านในท้องถิ่น มาบูรณาการประยุกต์การบริหารกิจการท้องถิ่นให้ก้าวหน้า ดูแลสอดส่องออกสำรวจพื้นที่ทำงานสวัสดิภาพสตรีเด็ก และคนชรา ตลอดจนการจัดระเบียบ/อำนวยความสะดวกพระภิกษุสงฆ์

สรุป

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี คือ การใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหาร 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$ S.D. = 0.55)

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามเพศและรายได้ต่อเดือน พบว่าไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย เมื่อจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ พบว่าแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย และแนวทางการบริหารงานตามหลักการบริหารนิยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยการนำหลักธรรมบริหารนิยธรรม มาประยุกต์บูรณาการใช้ร่วมกับหลักบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตียควรหมั่นประชุมกันเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยทำงานร่วมกันของคนในองค์กร ออกกฎเกณฑ์ข้อบังคับสำหรับการเข้าประชุมอย่างชัดเจน ทำให้เกิดความสามัคคี สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ให้แก่บุคลากรภายในองค์กรและภาคประชาชน เพื่อที่จะได้มีความรู้ความเข้าใจ สะดวกต่อการบริหารการบังคับใช้ร่วมกัน มีการทบทวนพัฒนาด้านจริยธรรม คุณธรรม เพื่อเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างกันให้เกิดขึ้น จัดสรรสิทธิประโยชน์ ตำแหน่งงานต่าง ๆ ภายในองค์กรอย่างทัดเทียมทั่วถึง และให้เกียรติในสิทธิสตรีเพศด้วยความยุติธรรม ให้ความเคารพสักการะ ส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น เพื่อให้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ทำให้เกิดขวัญกำลังใจและความสามัคคีในหมู่คณะ จัดการให้ความอาทร บำรุง ค้ำครอง แก่ผู้ทรงศีลทรงธรรม รวมถึงตั้งใจสนับสนุนคนดี ปกป้องคนดี ส่งเสริมคนดี เลือกคนดีที่มีความสามารถมีคุณธรรม เข้ามาเป็นกำลังพัฒนาชุมชนของตน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักพุทธธรรมมาภิบาลขององค์การบริหาร ส่วนตำบลตระเปียงเตีย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดตามบริบทของท้องถิ่น

2) ภาครัฐควรมีนโยบายให้ผู้นำชุมชน และพระภิกษุสงฆ์ จัดกิจกรรมร่วมกันบ่อย ๆ ตามโอกาสเพื่อพัฒนาจิตใจ เช่น การรักษาศีล การอบรมจิตภาวนา การอบรมปัญญา และให้

หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยยึดหลักการปฏิบัติธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

3) องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการส่งเสริมประชาชนทุกเพศ ทุกวัย และองค์กรทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4) องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการส่งเสริมด้านสังคมสงเคราะห์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สตรี เด็ก เยาวชนผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) องค์การบริหารส่วนตำบลตระปึงเตย ควรทำการศึกษาวิจัยการประยุกต์ใช้หลักอปริหานิยธรรมในการจัดการด้านอื่น ๆ แล้วนำผลการวิจัยมาต่อยอดความคิดกับงานวิจัยชิ้นนี้ แล้วนำมาพัฒนาเป็นแนวทางการบริหารจัดการที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

2) องค์การบริหารส่วนตำบลตระปึงเตย ควรสนับสนุนให้เกิดการศึกษาค้นคว้าในการนำหลักธรรมอื่นทางพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักพุทธธรรมมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลตระปึงเตย อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบล ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจและร่วมตรวจสอบการบริหารงานของ อบต. ควรกำหนดนโยบายจัดสรรงบประมาณพัฒนาตำบลให้ครอบคลุมทุกด้านมากขึ้น

2) องค์การบริหารส่วนตำบลควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ เพื่อการส่งเสริมการใช้หลักธรรมมาภิบาลให้แก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์กรในเขตพื้นที่การศึกษาให้กว้างกว่านี้ เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

3) องค์การบริหารส่วนตำบลควรศึกษาแนวทางการส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานภาครัฐยุคใหม่

เอกสารอ้างอิง

- ชูติ ระบอบ และคณะ. 2552. *ระเบียบวิธีวิจัย*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพมหานครธุรกิจบัณฑิต.
- ทักษิณ ประชามอญ. 2560. “รูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน”. *คุชฎีนิพนธ์พุทธศาสตร์คุชฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ฝ่ายนโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย. 2566. *แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย พ.ศ. 2566 – 2570*. องค์การบริหารส่วนตำบลตระเปียงเตีย : จังหวัดสุรินทร์.
- พระครูสุธรรมพัชรนิวิฐ (ญาณเดช สุตตธมโม). 2559. “การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลแนวพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วน ตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์”. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระปลัดสุระ ญาณธโร (จันทิก). 2559. “รูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมตามหลักการบริหารนิยธรรมของเทศบาลตำบลในจังหวัดสุรินทร์”. *คุชฎีนิพนธ์พุทธศาสตร์คุชฎีบัณฑิต*. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ยุทธ ไกยวรรณ. 2543. “*พื้นฐานการวิจัย*”. พิมพ์ครั้งที่ 4. สุวีริยาสาส์น : กรุงเทพมหานคร.